



Slike blomar har ingen hage...

(IVAR HOVLI)

Formannen har ordet

Av KARL H. BROX

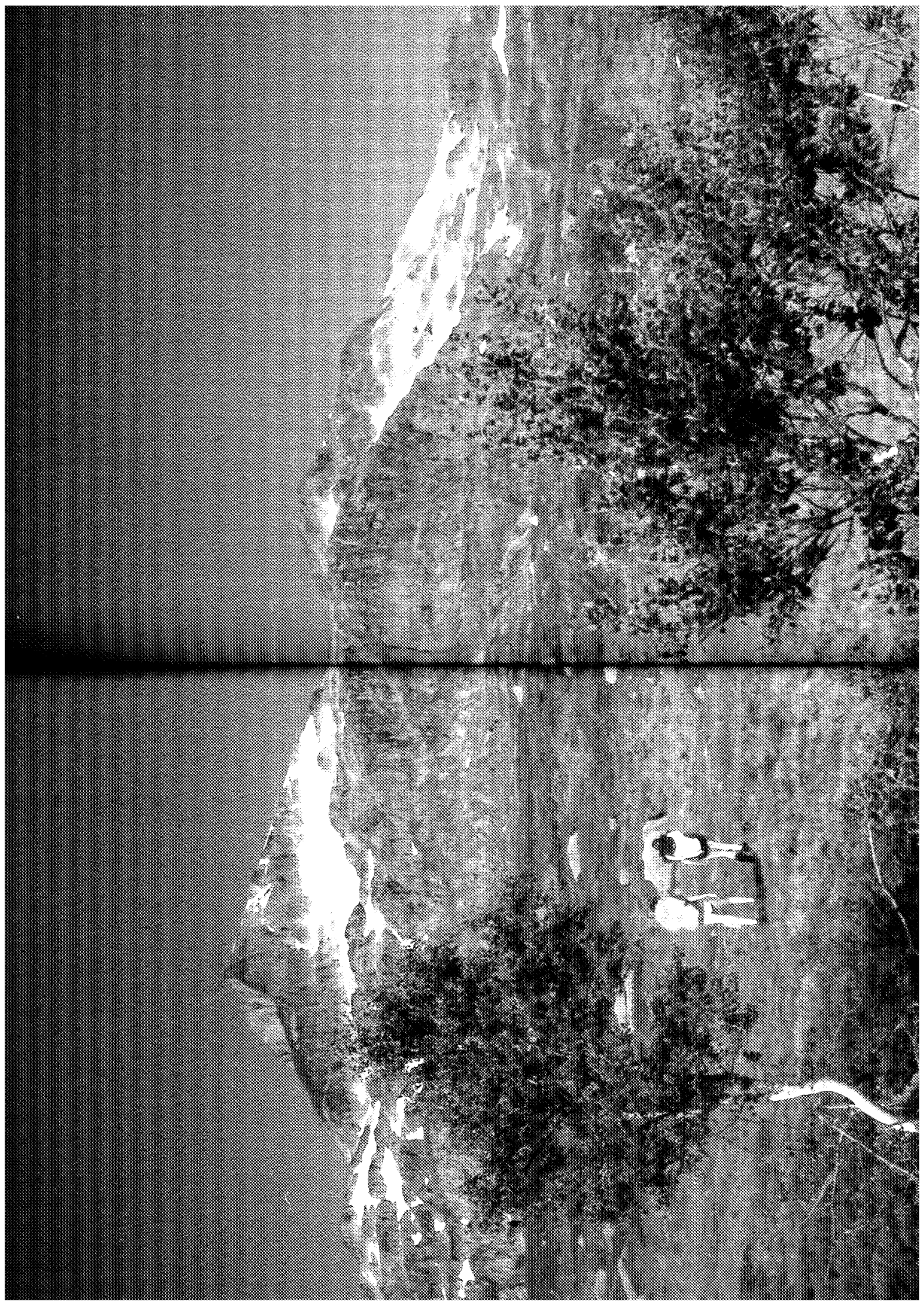
Trondhjems Turistforening kan se tilbake på et begivenhetsrikt år i 1984. Utvidelsen og restaureringen av Ramsjøhytta ble fullført til påske, i hvert fall slik at hytta kunne tas i bruk, og i løpet av sommeren ble beising og opprydning foretatt. Det er ingen tvil om at dette har vært et økonomisk tungt løft for foreningen, men til gjengjeld har vi fått en Ramsjøhytte som er dobbelt så stor som tidligere, og som samtidig er et prektig bygg. Jeg vil oppfordre alle som ennå ikke har vært på Ramsjøen om å ta en tur, jeg kan garantere at dere ikke blir skuffet, Turen fra bilveien er heller ikke lenger enn at den også passer fint for eldre som kanskje ikke er så spreke lenger og for familier med små barn. En glimrende fjelltur for små nybegynnere! Stien er forøvrig nå godt merket fra broen over Løddølja, også dette et tiltak som ble utført i 1984.

Orkelsjøhytta ble også ferdig og klargjort høsten 1984, slik at hytta nå kan brukes. Rett nok har det vist seg at mer arbeid her er påkrevet idet gavlveggen mot sør må skiftes, men det et tvilsomt om dette arbeidet vil bli utført i 1985.

Hytta har 8 senger fordelt på de to soverommene i første og annen etasje, pluss et par benker som det også kan soves på i kjøkkenet. Sengene er så brede at man godt kan ligge to i hver av dem, og tilsammen er det altså 18 sengeplasser i hytta.

Vi har tenkt i størst mulig utstrekning å leie ut rommet i første etasje til medlemmer som kan tenke seg å være på Orkelsjøen i helger og ellers ligge fast over lengere tid, f.eks. en uke eller 14 dager, mens rommet i andre etasje hele tiden vil være tilgjengelig for skiløpere og fotvandrere. Kjøkkenet må man så dele på.

Det vil ikke bli nøkkelutleie for Orkelsjøhytta andre steder enn på TT-kontoret, men på setra ved siden av vil det være en nøkkel som man kan få lånt mot fremvisning av medlemskort når det er folk på



setra, dvs. i påsken og om sommeren i tiden ca. 1. juli til 1. september. Det er foreløpig ikke mat på hytta, men vi vil overveie om vi ikke i hvert fall skal ha et mindre lager som man så kan kjøpe av på vanlig selvbetjeningsvis.

Orkelsjøhytta er en artig hytte som ligger i en hyttegrend ved Orkelsjøen (godt fiske, selv om TT nå ikke har båt – vi vil trolig skaffe), og terrenget omkring er typisk høyfjellsterreng. Av hyttene våre er det vel bare Kjølihytta som ligger høyere til vær. Også en tur til Orkelsjøen anbefales for dem som ikke har vært der.

Den tredje hytta som ble klar i 1984 er det nye selvbetjeningskvarteret på Kårvatn. Det har 18 senger og eies av Erik Halle. Kvarteret er i meget god stand og er en verdifull tilvekst til rutenettet i Trollheimen. At et nytt kvarter her er populært blant medlemmene viser besøkstallet: Fra kvarteret ble åpnet like før påske og frem til nyttår har det vært 460 overnattinger på Kårvatn.

Når det gjelder rutene er det av ruteinspektøren og hans folk også i 1984 nedlagt et tidkrevende og verdifullt arbeide, som det er redegjort nærmere for i årsberetningen bak i boken. Det som det kanskje er grunn til å merke seg, er at det ser ut til å bli en bedring av forholdene ved Djupholma i Sylene, noe alle som har gått her sikkert er spesielt glade for.

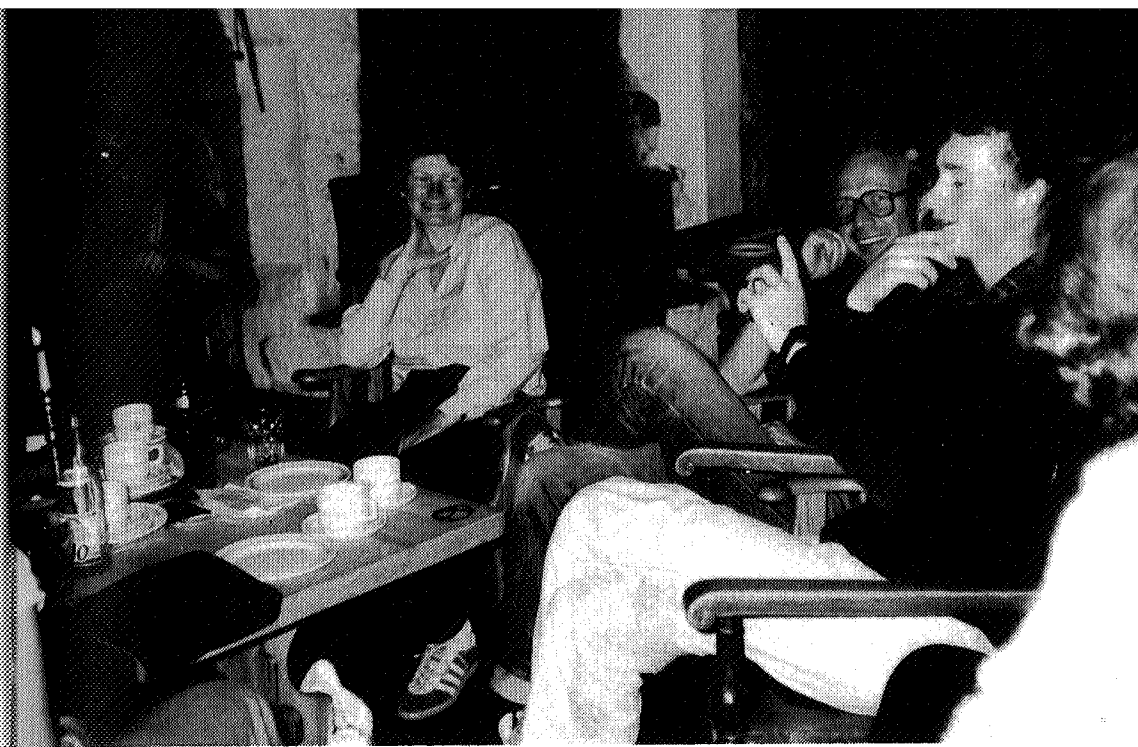
Jeg vil her benytte anledningen til å takke ruteinspektøren og hans medarbeidere, og jeg vil også takke dem som har svart positivt på en forespørsel i medlemsbladet «Fjellvandring» om å bli med på dugnadsarbeid av forskjellige slag, enten det gjelder hytter eller rutenett. Jo flere arbeidsvillige vi er, jo lettere er det å få ting til.

Og så er det altså «Fjellvandring» som nå endelig er et faktum. Et medlemsblad er det mange som har spurt etter i årenes løp, og når det nå er kommet er det ingen tvil om at det fyller et stort behov for løpende informasjon og kontakt mellom foreningen og medlemmene. Bladet gis ut i samarbeid med Nord-Trøndelag Turistforening, som også tok det egentlige initiativ til å få det i gang, og vi håper naturligvis at bladet etterhvert skal bli et virkelig godt informasjonssorgan for alle fjellinteresserte.

Besøket på hyttene i 1984 var ikke av det beste. I forhold til 1983 hadde vi nedgang på de betjente hyttene både i påsken og om

← På veg mot Snota's topp

(MARY BJØRNDALSETER)



Peiskos på Jøldalshytta, juli 1984

(SVARVA OPHEIM)

sommeren – bare i Sylene hadde vi en svak økning (+ 29) i forhold til 1983, men summen ble altså negativ. Derimot har besøket på de selvbetjente hyttene tatt seg opp og viser en positiv utvikling, noe vi selvsagt er glade for. Videre har også utleien utenom sesongen økt, slik at vi tilsammen for 1984 kommer ut med 381 overnattinger mer enn i 1983. 14 223 overnattinger hadde vi i 1984, men dette er selvsagt et tall som burde vært langt større.

Å øke bruken av hyttene og å spre informasjon om det vi driver med er styret og administrasjonens viktigste oppgave i tiden fremover. Vi er nemlig overbevist om at vårt tilbud er godt, og at folk ikke engang er så opptatt av været, dersom de bare blir kjent med hva fjellferie egentlig er.

Vi kunne i 1984 notere oss for en økning i medlemstallet i forholdet til 1983, og det er lenge siden sist utviklingen gikk i den retning. Dette tyder på at vi er på rett vei. Medlemsbladet «Fjellvandring» har nok fått en del til ikke å melde seg ut, fordi man her plutselig fikk kontakt med foreningen på en annen måte enn før, og samtidig ha styret bevisst lagt seg på en linje som prismessig favoriserer medlemsskap.



Dindalshytta fotografert i 1946

Dette er en politikk vi vil fortsette å følge – det skal lønne seg å være medlem, og det er medlemmene vi først og fremst skal tilgodese med gode tilbud.

Et eksempel i så måte er at vi på TT-kontoret har gode lakenposer til salgs for medlemmer til kr. 70,-, mens prisen i butikk er på langt 100,-. Vi har også inngått en avtale med sportsforretningen Axel Bruun som gir medlemmer 10% rabatt på alle varer. Rabattkort fås ved henvendelse til TT-kontoret.

Vi vil i 1985 forsøke å styrke innsatsen ytterligere, både når det gjelder å spre kunnskap om fjellet og for å legge forholdene bedre til rette i fjellet. Bl.a. vil vi forsøke å få lagt inn dusj på alle de betjente hyttene, og å bedre dusjforholdene der disse i dag må sies å være svært dårlige. Dette er imidlertid avhengig av foreningens økonomi, og bedre økonomi får vi bare av bedre besøk.

Derfor: *Gå deg frisk og glad i fjellet, og ta gjerne venner med på turen!*

Vel møtt til fjells.

Fra Trøndelags Bjørnemarker

AV KRISTIAN OVERSKAUG, TOR KVAM,
OLE J. SØRENSEN - DVF, Viltforskningen

Hard etterstrebelse før og etter århundreskiftet førte til at bjørnen nesten forsvant fra vår landsdel. En mindre forekomst med uklar status overlevde imidlertid i indre deler av Nord-Trøndelag, i tilknytning til de svenske bjørneområdene i Strøms-Vattudal og Hotagen-markene i Jämtland. Etter fredningen i 1973 har arten pånytt blitt påtruffet i stadig nye deler av trønderske naturområder. Rovviltprosjektet ved Direktoratet for vilt og ferskvannfisk, Viltforskningen, tror antallet «trønder-bjørner» nå teller minst 30 individer. Bestanden er i svak oppgang, men meget sårbar. Forsvarlig forvaltning krever fortsatt forskning omkring bjørnens biologi og økologi.

Bjørnen har gjennom all tid fascinert og påvirket menneskene, og er en av dyreartene i vår fauna som opptar folk flest. Trolig kom bjørn og menneske omtrent samtidig utover den skandinaviske halvøya, en tid etter siste istid. Helleristninger og hulemalerier fra forhistorisk tid forteller litt om den heltedyrkelse og kultus som har vært forbundet med bjørnejegere og bjørnejakt. Hos jegerkulturer både her til lands, og østover i Sibir og nord-Amerika, er bjørnen blitt sett på som et hellig dyr. Jegerne viste respekt for bjørnen før og etter at dyret var felt, og kjøttet skulle spises etter faste ritualer. Mystikken og interessen for bjørnen har fulgt oss helt opp til våre dager. Ved siden av ulven er bjørnen villmarksdyret framfor noen, og selve symbolet på urørt natur.

Bjørnen og de gamle nordmenn

Informasjonen om bjørn har vesentlig vært basert på muntlige beretninger. Vanligvis er det de mest dramatiske historier om jegere og bjørnejakter som huskes, men nøkterne nedtegnelser om bjørnens liv og atferd er også ivaretatt. 1500-tallets naturkjennere var ofte